

Rigsdagsmand som en Grund til, at jeg skulde frasælde Forslaget, udtalt, at ligesaa lidt som det har fundet Samstemning her i Thinget, ligesaa lidt kan det gjøre Regning paa Samstemning hos Regjeringen. Ja, det veed maaskee han; jeg veed det ikke. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (D. Müller) bebreidede mig igaar, at jeg ikke havde søgt at underrette mig om Regjeringens Stilling til Forslaget, førend jeg fremkom dermed; maaskee har det været en Feil af mig; men det er nu engang min Opfattelse, og den reitter jeg mig efter, at Underhandlinger om saadanne Sager skulde ikke foregaae hverken i den ene eller den anden Vinduesforhøining, men offentlig her i Thinget, for hele Folket, og jeg kan derfor ikke henvende mig, hverken til den ene eller den anden Minister og spørge ham, hvorledes han vil stille sig til et Forslag af mig eller til det og det Forslag; jeg hverken kan eller vil; thi jeg bekjender for mit Vedkommende, at jeg maaskee i en saadan fortrolig Samtale under fire Vænde kunde lade mig forelede til at komme med halve eller hele Vøfter, som jeg siden fortrød, eller at jeg maaskee kunde faae en Minister til at sige Et eller Andet, som han ogsaa senere fortrød og dog som ærlig Mand nødig vilde gaae fra, og ingen af Demene vil jeg. Naar det lod, som om den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall) ogsaa halvveis fandt, at det var en Bebreidelse, der kunde gjøres mig, saa har jeg indrømmet, at det er muligt; men Enhver maa gaae efter sin Natur, og jeg gaaer efter min, og jeg har ikke kunnet gjøre Andet, end jeg har gjort, og den sidstnævnte ærede Rigsdagsmand, som i sit Foredrag gjorde mig den Ære at tale om sit Kjendskab til mig, sit nøie Kjendskab til mig, vil kunne vidne, at der er neppe Nogen af hans nærmere eller fjernere eller allerfjerneste Bekjendte, der mindre end jeg har besværet ham med Spørgsmaal om, hvad hans Mening var om Dit eller Dat. Jeg kan altsaa ikke af nogen af de Grunde, den ærede Rigsdagsmand har fremført, lade mig bevæge til at frasælde mit Forslag. Jeg har, som sagt, endnu ikke hørt, og haaber ikke at komme til at høre det, at Regjeringen hverken

kan gaae ind paa Forslaget i dets Heelhed eller paa nogenformhelst enkelt Deel af det. Jeg maa bede den ærede Rigsdagsmand at lægge Mærke til det Sidste; thi han har ganske vist misforstaaet mig, naar han har troet, at jeg i Begyndelsen af mit første Foredrag idag havde udtalt mig saaledes, som om det stod klart for mig, at hverken det hele Lovforslag nu kunde komme ud som Lov, eller nogen Deel af det. Nei, jeg har kun sagt, at jeg aldrig har ventet hele Lovforslaget allerede under denne Rigsdagsvedtaget, og mindst vedtaget aldeles uforandret. Men jeg har haabet og haaber endnu, at een eller flere Enkeltheder i det kunne blive vedtagne, og i den Grad interesserer Sagen mig, at jeg vil være glad selv for en nok saa ringe Deel, idet jeg vilde sige, som jeg tænker: Drummer ere ogsaa Brød. Jeg vil ganske vist helst see det hele Lovforslag vedtaget, og jeg er fremkommet med det, fordi jeg har en fast og indderlig Overbeviisning om, at der ikke er den mindste, hverken aabenbare eller skjulte Fare, ved at vedtage det heelt og holdent; men det har jeg ikke ventet skulde blive Tilfældet, og spørger man om, hvorfor jeg da er kommet med det, som det er, og hvorfor jeg ikke er nøiedes med Enkeltheder, saa skal jeg svare dertil for det Første: at jeg ikke kunde vide og veed endnu ikke i dette Dieblif, hvilke Enkeltheder der kan have den største Sandsynlighed for at vinde Thingets Samstemme, og derfor tog jeg det Hele, og dernæst fordi — ja man maa ikke misforstaae mig, naar jeg siger det — fordi jeg har Hastværk. Jeg har Hastværk, fordi det er mig om at gjøre at udrette, hvad jeg kan, i Sandhedens og Frihedens Tjeneste, og Ingen veed, hvor lang Tid der er givet ham til at arbejde i. Men jeg skal, som jeg har udtalt, ogsaa nøies selv med det allermindeste Udbytte af Lovforslaget; thi har jeg paa den ene Side Hastværk, saa har jeg paa den anden Side en Terntaalmobighed, overbeviist om, at hvad jeg her har tilladt mig at foreslaae, det er i Grundlovens Retning, og det er i Sandhedens Retning, og derfor, skal jeg ikke opleve at see det vedtaget som Lov, ligesaa lidt opleve det, som han, hvis Forslag jeg har taget i Arv, saa skal den Tid nok komme, at baade det og meget